

<http://www.luju.ro/lectie-de-drept-pentru-vasilica-judecatoarea-roxana-duma-de-la-js2-a-stabilit-c-a-jurnalistii-au-aparat-justitia-dezvaluind-dansul-judecatorilor-danilet-si-bogdan-din-clubul-tunes-dupa-pronuntare-participarea-la-evenimentul-din-club-reprezinta-o-informatie>



LECTIE DE DREPT PENTRU VASILICA – Judecatoarea Roxana Duma de la JS2 a stabilit ca jurnalistii au aparat justitia dezvaluind dansul judecatorilor Danilet si Bogdan din Clubul Tunes, dupa pronuntare: „Participarea la evenimentul din club reprezinta o informatie factuala... Implicarea jurnalistului in mod activ in procedura judiciara reprezinta un criteriu de apreciere a bunei-credinte... a initiat demersul convins de existenta unei probleme de deontologie profesionala a reclamantului” (Sentinta)

Scris de Alex PUIU | Data: 11.04.2016 19:27



lata sentinta prin care judecatoarea **Roxana Mihaela Duma** de la Judecatoria Sectorului 2 Bucuresti i-a respins judecatorului **Cristi Vasilica Danilet (foto)** cererea de obligare a site-ului Lumeajustitiei.ro de a elimina toate articolele, pozele si inregistrarea de la petrecerea din Clubul Tunes avandu-l in prim-plan pe membrul CSM dansand cu Camelia Bogdan la cateva ore dupa sedinta Plenului Consiliului in care acesta tocmai se pronuntase pe cererea de aparare a reputatiei profesionale formulate de vestita judecatoare de la CAB.

In motivare, instanta, invocand o vasta jurisprudenta CEDO, pune in balanta dreptul la viata privata si la reputatie al membrului CSM Cristi Vasilica Danilet, alaturi de dreptul la libertatea de exprimare al presei. In esenta, concluzia din sentinta este aceea ca masura provizorie solicitata cu vehementa de reclamantul Vasilica Danilet, adica cenzurarea site-ului Lumeajustitiei.ro, nu este „necesara intr-o societate democratica”, nefiind indeplinita cea de-a treia si cea mai importanta conditie ceruta de rigorile art. 10 din Conventia de la Strasbourg.

De asemenea, judecatoarea Roxana Mihaela Duma apreciaza ca „**instanțele nationale trebuie sa manifeste prudenta in luarea masurilor de natura a descuraja presa de la participarea la discutarea problemelor de interes general legitim**”, stabilind ca dezvaluirea luju.ro privind escapada din clubul de pe Gabroveni a membrului CSM reprezinta „o informatie factuala, recunoscuta de reclamant”.

Nu in ultimul rand, hotararea JS2 stabileste buna-credinta a paratei Lumeajustitiei.ro: „**Astfel cum a retinut si Curtea Europeana, implicarea jurnalistului in mod activ in procedura judiciara reprezinta un criteriu de apreciere a bunei-credinte a acestuia, in sensul ca (jurnalistul) a initiat demersul convins de existenta unei probleme de deontologie profesionala a reclamantului**”.

Inainte de a prezenta, fara alte comentarii, motivarea sentintei judecatoarei Duma, sa mai precizam ca solutia a fost deja atacata cu apel de Vasilica Danilet.

Prezentam in continuare motivarea sentintei judecatoarei Roxana Mihaela Duma, de la JS2:

„In materia drepturilor nepatrimoniale, prin art. 255 C.civ. alin. (1) si (3) se instituie o prezumtie relativa simpla a caracterului urgent al masurii care se solicita a fi dispusa, daca reclamantul face dovada credibila ca:

1. dreptul sau nepatrimonial formeaza obiectul unei actiuni ilicite;

2. actiunea ilicita sa fie actuala sau iminenta si sa nu fie in mod evident justificata potrivit art. 75 C.civ.;

3. prejudiciul cauzat reclamantului sa fie grav;

4. masura care se solicita a fi luata de instanta sa nu fie disproportionata in raport cu prejudiciile cauzate.

Instanta retine ca reclamantul a afirmat ca, prin publicarea fotografiilor si a inregistrarii video fara acordul sa, i s-a adus atingere vietii private, fiind afectate relatiile de familie si reputatie.

Asadar, dreptul nepatrimonial a carui atingere o invoca reclamantul este dreptul la viata privata, consacrat de art. 26 din Constitutia Romaniei – Viata intima, familiala si privata si **art. 8 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului – Dreptul la respectarea vietii private si de familie**

Din perspectiva art. 8 din Conventie si a jurisprudentei CEDO, notiunea de 'viata privata' cuprinde elemente care se raporteaza la identitatea unei persoane, garantia oferita de acest articol fiind destinata, in principal, sa asigure dezvoltarea, fara ingerinte, a personalitatii fiecarui individ in relatia cu semenii sai, existand o zona de interactiune intre individ si teri care, chiar si intr-un context public, apartine 'vietii private' (von Hannover c. Germaniei). De asemenea, s-a statuat ca dreptul la reputatie este un element al vietii private, intrand deci sub protectia art. 8 (Chauvy si altii c. Frantei).

Ca temei de drept intern, reclamantul a invocat dispozitiile art. 74 lit. f) si lit. h) C.civ., dispozitii care se analizeaza prin raportare la dispozitiile art. 75 C.civ., potrivit mentiunii exprese din art. 74 alin. (1) C.civ.

Art. 75 C.civ. stipuleaza posibilitatea ca, prin libera exprimare, sa se aduca atingere dreptului la viata privata si, implicit, la imagine si la reputatie, dar numai in conditiile prevazute de C.civ. sau de Conventia EDO si de jurisprudenta Curtii Europene.

Cu aplicare la prezenta speta, instanta constata ca, in ceea ce priveste societatea Jurindex Media, care este administrator al site-ului luju.ro, fiind asimilat categoriei profesionale a jurnalistilor, sunt incidente dispozitiile art. 30 din Constitutia Romaniei – Libertatea de exprimare si de **art. 10 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului – Libertatea de exprimare**

In scopul de a circumscrie situatia de fapt din prezentul dosar normelor legale precitate, instanta retine ca **reclamantul sustine, in primul rand, ca fapta de a publica fotografiile si inregistrarea video pe site intra in categoria atingerilor constand in 'difuzarea de stiri, debateri, anchete sau de reportaje scrise ori audiovizuale privind viata intima, personala sau de familie, fara acordul persoanei in cauza' (lit. f) si 'utilizarea, cu rea-credinta, a numelui, imaginii, vocii sau asemanarii cu o alta persoana' (lit. h)**

In acelasi timp, reclamantul afirma ca s-a adus atingere vietii sale private, dreptului la imagine si dreptului la reputatie, prin exprimarea folosita in articole, insinuandu-se o legatura de natura intima cu una dintre participantele la eveniment, precum si prin permisiunea acordata cititorilor de a posta comentarii de natura jignitoare.

Instanta considera ca fapta prevazuta la lit. h) nu se regaseste in speta de fata, astfel ca va analiza argumentele reclamantului exclusiv prin raportare la fapta prevazuta la lit. f).

In ceea ce priveste faptul publicarii, instanta retine ca acesta a fost recunoscut de parata si este un aspect care, de altfel, a fost verificat si in cadrul prezentei proceduri prin accesarea site-ului respectiv.

In ceea ce priveste veridicitatea fotografiilor, a inregistrarii video si a faptelor in sine (participarea in ziua de 24 martie 2016, in clubul Tunes, la un eveniment social, impreuna cu mai multe persoane), din cererea de chemare in judecata si dezbaterile cauzei se desprinde concluzia ca acestea nu au fost negate de catre reclamant.

In ceea ce priveste continutul fotografiilor si inregistrarilor, in sensul daca acesta priveste viata intima, personala sau de familie a domnului Danilet, instanta retine ca acestea au fost captate intr-un loc public (clubul Tunes) unde acesta se afla ca persoana privata, iar nu in exercitarea calitatii de magistrat sau membru al CSM. Asadar, instanta considera ca, din acest punct de vedere, este indeplinita conditia ca fotografiile si inregistrarile sa priveasca viata privata.

In ceea ce priveste acordul reclamantului, instanta retine ca parata nu a administrat nicio proba care sa dovedeasca faptul ca aceasta ar fi obtinut, in prealabil, un astfel de acord, verbal sau scris.

Pe parcursul cercetarii judecatoresti, parata a invocat faptul ca fotografiile se aflau pe pagine de socializare a clubului in incinta caruia s-a desfasurat evenimentul, precum si din alte surse ce nu pot fi dezvaluite, iar inregistrarea video a fost preluata de la postul de televiziune Antena 3.

Referitor la apararea paratei conform careia fotografiile s-au aflat pe pagina de socializare a clubului, instanta noteaza faptul ca nu se refera la fotografiile in care reclamantul danseaza, respectiv canta, impreuna cu doamna judecator Camelia Bogdan, acesta mentionand ca prezenta actiune nu priveste fotografiile aflate pe pagina de socializare a clubului, ceea ce inseamna ca instanta nu poate analiza existenta actiunii ilicite din aceasta perspectiva.

Referitor la apararea paratei conform careia unele fotografii si inregistrarea video provin din alte surse, instanta considera ca prelierea din alte surse a materialelor respective nu echivaleaza cu existenta acordului, nu presupune in mod nemijlocit ca sursa de originara a primit acest acord si nici nu exonereaza de responsabilitate publicatia detinuta de parata.

*Analizand acest aspect prin prisma dreptului intern, instanta retine ca, potrivit art. 76 C.civ. - **prezumtia de consimtamant** - cand insusi cel la care se refera o informatie sau un material le pune la dispozitia unei persoane fizice ori persoane juridice despre care are cunostinta ca isi desfasoara activitatea in domeniul informarii publicului, consimtamantul pentru utilizarea acestora este prezumat, nefiind necesar un acord scris.*

Articolul instituie prezumtia relativa simpla potrivit careia, desi ziaristul nu a cerut (sau, mai degraba, nu poate proba ca a cerut) in mod expres consimtamantul persoanei, se poate trage concluzia, din datele si imprejurarile concrete ale modului in care jurnalistul a intrat in posesia informatiilor/ documentelor/ materialelor, ca persoana vizata a fost de acord cu divulgarea lor, cu intrarea lor in spatiul public, renuntand astfel la protectia acordata de lege vietii private, demnitatii, imaginii.

Asadar, prezumtia de consimtamant prevazuta de art. 76 C.civ. este aplicabila doar cu privire la fotografiile existente pe pagina de socializare a clubului, nu si la restul materialelor publicate.

In consecinta, nu se poate retine ca a existat acordul reclamantului, responsabilitatea paratei cu privire la aceasta atingere adusa dreptului la imagine al reclamantului urmand a fi analizata prin prisma caracterului justificat necesar al actiunii din perspectiva jurisprudentei CEDO, mai exact, a incadrarii in ipoteza prevazuta de art. 10 para. (2) din Conventie

In ceea ce priveste decizia nr. 4519/2012 a ICCJ-Sectia I civila, instanta precizeaza ca solutia la care s-a ajuns in cauza a fost rezultatul analizei limitelor de exprimare prin raportare tot la art. 10 din Conventie si art. 30 alin. (1) si (6) din Constitutie. Asadar, concluzia completului Inaltei Curti nu poate fi aplicata mutatis mutandis in toate cauzele in care incalcarea dreptului la viata privata s-a produs prin publicarea unei informatii sau unui material preluat de la o alta publicatie.

In ceea ce priveste continutul comentariilor publicate pe site de catre cititori, instanta considera ca responsabilitatea administratorului unui site in privinta acestor comentarii trebuie apreciat de la caz la caz. In consecinta, nici hotararile invocate de reclamant (decizia ICCJ nr. 3216/19.11.2014 si hotararea CEDO pronuntata in cauza Delfi c. Estoniei), si nici hotararea invocata de parata (hotararea CEDO pronuntata in cauza Magyar Tartalomszolgaltatok Egyesulete and Index.hu Zrt c. Ungariei) nu reprezinta argumente suficiente per se, fiind necesara administrarea unui probatoriu mai amplu, in baza caruia sa se analizeze daca sunt indeplinite conditiile art. 10 para. (2) in functie de criteriile stabilite de Curtea Europeana in cauza Magyar Tartalomszolgaltatok Egyesulete and Index.hu Zrt c. Ungariei.

In consecinta, raportat la probatoriul administrat in prezenta cauza, instanta nu poate considera ca reclamantul a produs o dovada credibila cu privire la existenta actiunii prejudiciabile constand in permiterea vizualizarii comentariilor apreciate de reclamant ca denigratoare

Tinand cont de argumentatia expusa anterior, instanta considera ca **stabilirea caracterului justificat necesar al actiunii paratei trebuie analizat din perspectiva 'ingerintei' in exercitarea dreptului la libertatea de exprimare**. Cu alte cuvinte, daca instanta va decide in favoarea adoptarii masurii provizorii, se va produce o limitare a exercitiului dreptului la libera exprimare in sensul art. 10 para. (2) din Conventie, in notiunea de 'restrangere' fiind incluse si masurile provizorii prevazute de art. 255 alin. (2) C.civ.

Conform jurisprudentei constante a CEDO, pentru a fi conforma cu normele europene de drept, 'restrangerea' trebuie sa indeplineasca cumulativ trei conditii:

a) sa fie prevazuta de o lege interna publica si formulata in termeni clari si precisi astfel incat modalitatea de aplicare a legii sa fie previzibila;

b) sa fie luata pentru a proteja una dintre urmatoarele valori: securitatea nationala, integritatea teritoriala, siguranta publica, apararea ordinii si prevenirea infractiunilor, protectia sanatatii sau a moralei, protectia reputatiei sau drepturilor altora, impiedicarea divulgarii de informatii primite confidential sau mentinerea autoritatii si impartialitatii puterii judecatoresti;

c) sa fie 'necesara intr-o societate democratica'.

In cazul de fata, nu se poate contesta ca faptul ca ingerinta este 'prevazuta de lege' si urmareste un scop legitim – 'apararea reputatiei' reclamantului, astfel incat trebuie determinat daca ingerinta (masura provizorie) este necesara intr-o societate democratica

Potrivit jurisprudentei constante a CEDO cu referire la situatia magistratilor, presa are un rol esential intr-o societate democratica, insa aceasta nu trebuie sa depaseasca anumite limite, privind in special protectia reputatiei si a drepturilor altora; cu toate acestea, ii revine sarcina de a comunica, cu respectarea obligatiilor si responsabilitatilor sale, informatii si idei despre toate problemele de interes general, inclusiv cele care se refera la functionarea puterii judecatoresti (de Haes si Gijssels c. Belgiei). Presa reprezinta intr-adevar unul dintre mijloacele de care dispun r sponsabilii politici si opinia publica pentru a se asigura ca judecatorii se achita de inaltele lor responsabilitati conform scopului constitutiv al misiunii care le este incredintata (Prager si Oberschlick c. Austriei). Curtea a aratat ca actiunea instantelor, care sunt garante ale justitiei si care au o misiune fundamentala intr-un stat de drept, are nevoie de increderea publicului. Astfel, este necesara protejarea acesteia impotriva atacurilor lipsite de temei, mai ales atunci cand obligatia de retinere interzice magistratilor sa actioneze (de Haes si Gijssels c. Belgiei).

Curtea a reamintit in repetate randuri ca, drept urmare a 'indatoririlor si raspunderilor' inerente exercitarii libertatii de exprimare, protectia oferita de art. 10 din Conventie persoanelor care, precum parata in prezenta cauza, se implica intr-o dezbatere publica este subordonata conditiei ca partea interesata sa actioneze cu buna-credinta, astfel incat sa ofere informatii exacte si demne de incredere (Radio France si altii c. Frantei; Bladet Tromso si Stensaas c. Norvegiei). Cu toate acestea, este permis sa recurga la o anumita doza de exagerare, chiar la provocare (Mamere c. Frantei).

Totodata, Curtea a facut referiri in jurisprudenta sa la protectia oferita jurnalistilor care dezbat probleme de interes public, precum si limitele criticii acceptabile, limite care sunt mai largi in privinta functionarilor publici ori politicienilor decat in privinta persoanelor private (Ieremiov c. Romaniei).

In opinia Curtii, libertatea de exprimare este aplicabila si informatiilor sau ideilor care ofenseaza, socheaza sau deranjeaza, iar pentru a constitui o incalcare a art. 8 din Conventie, un atac impotriva reputatiei unei persoane trebuie sa atinga un anumit nivel de gravitate si sa cauzeze un prejudiciu victimei, prin atingerile aduse dreptului acesteia la respectul vietii private (A. c. Norvegiei).

Aplicand principiile generale mentionate anterior in speta de fata, instanta retine urmatoarele:

Parata a publicat articolele respective in considerarea calitatii reclamantului de membru al CSM, participant la sedinta in care s-a discutat cererea de aparare a reputatiei profesionale formulata de doamna judecator Camelia Bogdan, aceasta fiind persoana care apare ca partenera de dans si de cantat in fotografiile si in inregistrarea video publicate pe site. Evenimentul privat la care au participat cele doua persoane, surprins de camerele foto si video, a avut loc in seara zilei in care a avut loc si sedinta CSM respectiva.

Din continutul articolelor analizate se constata ca demersul jurnalistic s-a nascut din aceasta situatie, care a fost interpretata in articolele vizate ca o dovada ca este afectata impartialitatea, ca principiu ce guverneaza activitatea magistratilor.

Asadar, desi critica adusa reclamantului a interferat cu viata sa privata, a facut referire la viata publica a acestuia, respectiv activitatea ca membru al CSM, ceea ce ar justifica ingerinta din perspectiva unui interes social justificat (Sabou si Parcalab c. Romaniei; Cornelia Popa c. Romaniei).

Instanta retine ca art. 10 para. (2) al Conventiei permite putine restrictii daca sunt vizate debateri asupra unor chestiuni de interes general (Lingens c. Austriei; Castells c. Spaniei; Thorgeir Thorgeirson c.

Islandei), iar **instanțele naționale trebuie să manifeste prudență în luarea măsurilor de natură a descuraja presa de la participarea la discutarea problemelor de interes general legitim** (Bladet Tromsø și Stensaas c. Norvegiei).

Instanța constată că **participarea la evenimentul din club, împreună cu persoana respectivă, reprezintă o informație factuală veridică, recunoscută de reclamant**, iar **aprecierile jurnalistului cu privire la relația dintre cei doi magistrați și modul în care aceasta a influențat conduita în viața profesională reprezintă judecăți de valoare**. Or, demonstrarea corectitudinii acestor judecăți este dificilă (de Haes și Gijssels c. Belgiei; Harlanova c. Letoniei), mai ales în condițiile în care este lipsită de un temei factual precum în speta de față (a contrario, Jerusalem c. Austriei).

Astfel cum a reținut și Curtea Europeană, implicarea jurnalistului în mod activ în procedura judiciară reprezintă un criteriu de apreciere a bunei-credințe a acestuia, în sensul că a inițiat demersul convins de existența unei probleme de deontologie profesională a reclamantului (Cornelia Popa c. României; a contrario, Cumpăna și Mazare c. României, Stăngu și Scutelnicu, Ivănciuc c. României, Titei c. României).

De asemenea, instanța reține că **opinia jurnalistului a fost exprimată într-un limbaj care nu a fost injurios și denigrator, chiar dacă mesajul a fost insinuant, lăsând loc la interpretări cu privire la natura relației dintre cei doi magistrați**. Insa, așa cum instanța a menționat anterior, **Curtea Europeană a statuat că este permisă folosirea de către jurnaliști a unei 'doze de provocare'** (mutatis mutandis, Cornelia Popa c. României, Dalban c. României).

Pentru aceste motive, instanța consideră că parata nu a depășit limitele dreptului la liberă exprimare astfel cum sunt trasate prin jurisprudența CEDO, astfel că nu este îndeplinită condiția prevăzută de art. 255 alin. (3) C.civ. privind obligativitatea constatării inexistenței caracterului justificat al acțiunii (demersul jurnalistic) din perspectiva art. 75 C.civ.

În baza considerentelor expuse anterior, instanța urmează să respingă ca neîntemeiată acțiunea de față”.

[*Cititi aici integral sentinta civila nr. 4399/05.04.2016 pronuntata de JS2, precum si incheierea din 04.04.2016 \(dezbaterile pe fond\)](#)